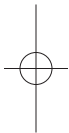
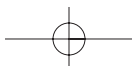

PROCEDURY ODWOŁAWCZE W PRAWIE ZAMÓWIENÍ PUBLICZNYCH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

**FUNDUSZ WSPÓŁPRACY
WARSZAWA 2000**

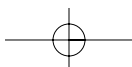
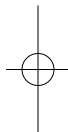
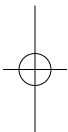

Dokumenty Wspólnot Europejskich zamieszczone
w niniejszej książce są tłumaczeniami przygotowanymi przez
Urząd Zamówień Publicznych w Warszawie, poddany weryfikacji
przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej. Uprzednio zostały
zamieszczone w następującej publikacji:
Zamówienia publiczne w Unii Europejskiej.
Procedury odwoławcze w świetle dyrektyw, wyd. II rozszerzone
i poprawione (wstęp M. Lemke), UZP, Warszawa 2000 r.

Opracowanie merytoryczne i redakcja

Adam Łazowski

Spis treści

Wprowadzenie	
Część pierwsza – Procedury odwoławcze w prawie WE (sektory klasyczne)	
I. Podstawa prawna	
II. Podmioty uprawnione do składania odwołań	
III. Postępowanie odwoławcze	
IV. Uprawnienia Komisji Europejskiej	
Część druga – Procedury odwoławcze w prawie WE (sektory użyteczności publicznej)	
I. Wprowadzenie	
II. Atestacja i koncyliacja	
Bibliografia	
Załącznik I – Akty prawne	
Załącznik II – Wykaz krajowych przepisów implementujących dyrektywę 89/665/EEC oraz 92/13/EEC	
Załącznik III – Wybór adresów internetowych	

Procedury odwoławcze w prawie zamówień publicznych Wspólnot Europejskich

Wprowadzenie

Pierwsze działania legislacyjne na płaszczyźnie wspólnotowej w zakresie zamówień publicznych podjęte zostały w latach siedemdziesiątych. Obecnie regulacje dotyczące zamówień stanowią bez wątpienia istotną część prawa Wspólnot Europejskich. Do najważniejszych aktów prawnych w rzeczonym zakresie należy zaliczyć:

- **dyrektywę Rady 92/50/EEC** z 18/06/1992 r. o koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (z późniejszymi zmianami),
- **dyrektywę Rady 93/36/EEC** z 14/06/1993 r. o koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na dostawy (z późniejszymi zmianami),
- **dyrektywę Rady 93/37/EEC** z 14/06/1993 r. o koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (z późniejszymi zmianami),
- **dyrektywę Rady 93/38/EEC** z 14/06/1993 r. koordynującą procedury zlecania zamówień przez jednostki działające w sektorze gospodarki wodnej, energetyki, transportu i komunikacji (z późniejszymi zmianami),
- **dyrektywę Rady 89/665/EEC** z 21/12/1989 r. koordynującą przepisy i regulacje administracyjne, dotyczące stosowania procedur odwoławczych w udzielaniu zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane,
- **dyrektywę Rady 92/13/EEC** z 25/02/1992 r. koordynującą przepisy i regulacje administracyjne dotyczące stosowania zasad Wspólnoty w zakresie procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji.

Pierwsze cztery wymienione dyrektywy harmonizują prawo państw członkowskich w zakresie procedur przyznawania zamówień. Należy podkreślić, iż celem wskazanych dyrektyw jest osiągnięcie pewnego

wspólnego mianownika dla przepisów krajowych, a nie tworzenie całościowej i kompletnej regulacji. Dlatego też rozwiązania przewidziane w przepisach rzeczonych dyrektyw swoim zakresem obejmują tylko niektóre kwestie związane procedurą przyznawania zamówień. Warto również odnotować, iż wspólnotowy legislator przyjął koncepcję regulacji sektorowej, tj. sektory w jakich udzielane są zamówienia zostały uregulowane w odrębnych aktach prawnych.¹ Kwestia procedur odwoławczych została poddana odrębnej regulacji w prawie Wspólnot Europejskich. W tym zakresie przyjęto dyrektywę 89/665/EEC dotyczącą procedur odwoławczych w sektorach klasycznych oraz dyrektywę 92/13/EEC regulującą kwestie odwołań w procedurach przyznawania zamówień w sektorach użyteczności publicznej. Podobnie jak jest to w przypadku dyrektyw harmonizujących prawo państw członkowskich w zakresie procedur przyznawania zamówień, celem wskazanych dyrektyw jest stworzenie jedynie generalnych zasad, wspólnych dla państw Unii Europejskiej. Szczególną uwagę zwraca bardzo duża ogólność przepisów. W niniejszym opracowaniu przedstawiamy podstawowe założenia obu dyrektyw regulujących kwestie procedur odwoławczych we wspólnotowym prawie zamówień publicznych.

¹ Propozycje nowych dyrektyw w zakresie zamówień publicznych zaprezentowane przez Komisję Europejską w roku 2000 zakładają m.in. wspólne uregulowanie procedur przyznawania zamówień w sektorach klasycznych w jednym akcie prawnym.

Część pierwsza – procedury odwoławcze w prawie WE (sektory klasyczne)

I. Podstawa prawna

Kwestie procedur odwoławczych w sektorach klasycznych regulują postanowienia **dyrektywy 89/665/EEC z dnia 21 grudnia 1989 r. o koordynacji przepisów i regulacji administracyjnych dotyczących stosowania procedur odwoławczych w udzielaniu zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane.**² Termin implementacji postanowień dyrektywy do prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej upłynął 21 grudnia 1991 r. W załączniku nr 2 do niniejszego opracowania przedstawiamy wykaz odpowiednich krajowych aktów prawnych.

Zasadniczym celem przyjęcia dyrektywy, a następnie jej wdrażania do prawa krajowego, jest wzmocnienie gwarancji prawidłowego stosowania prawa wspólnotowego w zakresie przyznawania zamówień. Odnosi się to w głównej mierze do zapewnienia:

- **niedyskryminacji,**
- **uczciwości,**
- **przejrzystości procedur.**

Zgodnie z postanowieniami art. 1 dyrektywy, *państwa członkowskie podejmą kroki niezbędne dla zapewnienia, by decyzje podejmowane przez zamawiających odnośnie procedur przyznawania zamówień (...) mogły być skutecznie i przede wszystkim możliwie szybko (...) sprawdzone pod kątem naruszeń prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych albo prawa poszczególnych państw, które to prawo wdrażają.*

Jak już wskazaliśmy powyżej, istotą dyrektywy 89/665/EEC jest jedynie minimalna harmonizacja prawa państw członkowskich w przedmiotowym zakresie. Założeniem nie jest więc tworzenie nowych, jednolitych procedur dla całej Unii Europejskiej, lecz nadanie zróżnicowanym krajowym przepisom państw członkowskich pewnego wspólnego mianownika. Warto odnotować, że, ze względu na ogólność

² Na mocy postanowień dyrektywy 92/50/EEC zakres przedmiotowy rzeczony dyrektywy został rozszerzony o odwołania w procedurach przyznawania zamówień na usługi.

przepisów, omawiana dyrektywa pozostawia państwu implementującemu jej postanowienia pewien margines uznaniowości.³ W praktyce tylko kilka państw przyjęło specjalne ustawy włączające postanowienia dyrektywy 89/665/EEC do prawa krajowego. Część dokonała jedynie niezbędnych korekt w dotychczasowych uregulowaniach. W przypadku Belgii, Holandii i Portugalii krajowy legislator uznał, iż nie są potrzebne dalsze zmiany w prawie krajowym, albowiem jest ono już dostosowane do odpowiednich wymogów prawa Wspólnot Europejskich. Analizując stan prawny w przedmiotowym zakresie, niezbędne jest więc każdorazowe wzięcie pod uwagę odpowiednich przepisów krajowych.

Zakresem stosowania dyrektyw objęte są wyłącznie spory wynikłe **na gruncie stosowania dyrektyw regulujących procedury przyznawania zamówień w sektorach klasycznych** oraz ich krajowych środków implementacyjnych. Co do zasady, nie obejmują one swym działaniem sporów dotyczących wadliwego stosowania przepisów krajowych podczas procedur przetargowych, gdy wartość zamówienia jest poniżej progów finansowych lub rozstrzygnięć w procedurach nie objętych uregulowaniami prawa wspólnotowego.⁴ Należy jednakże podkreślić, *iż w większości krajów Unii ten sam reżim odwoławczy reguluje jednakowo zarówno zamówienia o wartości powyżej progów unijnych, jak i poniżej.*⁵

II. Podmioty uprawnione do składania odwołań

Postanowienia dyrektywy 89/665/EEC dotyczące podmiotów uprawnionych do składania odwołań są bardzo ogólne i pozwalają państwu członkowskiemu na rozmaite uregulowanie tej kwestii w odpowiednich rozwiązaniach prawa krajowego. Rozważania warto rozpocząć od analizy stosownego przepisu dyrektywy, następnie

³ Dotyczy to, rzecz jasna, nie tylko państw członkowskich Unii Europejskiej, lecz również m.in. państw kandydujących, zobowiązanych do dostosowania prawa krajowego do prawa UE.

⁴ Dyrektywy regulujące procedury przyznawania zamówień znajdują zastosowanie wyłącznie do przetargów powyżej określonej wartości. Por. A. Łazowski, Zamówienia publiczne w prawie Wspólnot Europejskich. Usługi. Fundusz Współpracy, Warszawa 1999 r.; A. Łazowski, Zamówienia publiczne w prawie Wspólnot Europejskich. Dostawy. Fundusz Współpracy, Warszawa 1999 r.; A. Łazowski, Zamówienia publiczne w prawie Wspólnot Europejskich. Roboty budowlane. Fundusz Współpracy, Warszawa 1999 r.

⁵ M. Lemke, Zamówienia publiczne w Unii Europejskiej - Procedury odwoławcze w świetle dyrektyw, wyd. II rozszerzone i poprawione, Urząd Zamówień Publicznych, Warszawa, 2000 r.

wskazane zostaną rozwiązania przyjęte w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Zgodnie z postanowieniami art. 1 ust 3 dyrektywy 89/665/EEC odwołanie może wnieść co najmniej każdy podmiot, *który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia publicznego na dostawy lub roboty budowlane (...)*.⁶ Wydaje się, iż uprawnienie do składania odwołania przede wszystkim przysługuje uczestnikowi postępowania przetargowego, którego oferta w wyniku wadliwego zastosowania prawa wspólnotowego (albo przepisów krajowych implementujących postanowienia dyrektywy 89/665/EEC) nie została dopuszczona do realizacji. Stanie się tak np. wtedy, gdy zamawiający sformułuje wymagania techniczne w taki sposób, by nie były możliwe do spełnienia dla podmiotu z innego państwa członkowskiego. Ponadto odwołanie może wnieść także potencjalny oferent, który ze względu na działanie zamawiającego nie mógł złożyć swojej oferty (np. stosowne ogłoszenie o prowadzonym postępowaniu o przyznanie zamówienia nie zostało zamieszczone w Dzienniku Urzędowym Serii S). Jednakże sformułowanie powyższego przepisu pozwala na dość szeroką jego wykładnię i tym samym rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do składania odwołań. W praktyce więc wiele państw członkowskich Unii Europejskiej w rozmaity sposób określiło kategorie podmiotów uprawnionych do złożenia odwołania, szczególnie jeśli chodzi o uprawnienia ewentualnych podwykonawców, stowarzyszeń zrzeszających producentów i usługodawców, czy też związków zawodowych (np. w Wielkiej Brytanii uprawnienie powyższe przysługuje wyłącznie indywidualnym podmiotom, natomiast w Danii także niektórym organom administracji rządowej, związkom zawodowym, organizacjom pracodawców).

Przesłanką złożenia odwołania może być naruszenie w trakcie postępowania przez podmiot zamawiający:

- uregulowań prawa wspólnotowego, tj. wymienionych we wstępie do niniejszego opracowania dyrektyw regulujących przyznanie zamówień w sektorach klasycznych,
 - krajowych przepisów implementacyjnych,
- jeśli w rezultacie tego naruszenia, podmiot składający odwołanie doznał lub zagraża mu doznanie uszczerbku. Należy dodać, iż dyrektywa

⁶ Odpowiednio na usługi.

89/665/EEC wprowadza możliwość uzależnienia prawa do składania odwołania od wcześniejszego powiadomienia zamawiającego o sugerowanym naruszeniu przepisów oraz ewentualnym zamiarze składania odwołania (art. 1 ust. 3).

III. Postępowanie odwoławcze

Zgodnie z założeniami dyrektywy 89/665/EEC, odwołaniami w zakresie zamówień publicznych mogą zajmować się zarówno **organy pozasądowe**, jak i **sądy**. Jeśli w prawie wewnętrznym państw członkowskich właściwa do rozpatrywania odwołań jest instytucja o charakterze pozasądowym, podmiotowi skarżącemu powinno się zapewnić możliwość apelacji od decyzji takiego organu do właściwego sądu (w oparciu o przesłankę naruszenia prawa przy rozpatrywaniu odwołania od decyzji organu zamawiającego). W związku z charakterem rozwiązań przyjętych w postanowieniach dyrektywy 89/665/EEC omawiana kwestia odwołań od decyzji rozstrzygających o przyznaniu zamówienia, w rozmaity sposób została uregulowana w poszczególnych państwach Unii Europejskiej. W Austrii na przykład postępowanie ma charakter dwuinstancyjny – w pierwszej instancji rozstrzygnięcie wydawane jest przez organ o charakterze arbitrażowym – *Vergabekontrollkommission*, w drugiej – Federalny Urząd Zamówień Publicznych (*Bundesvergabeamt*). W Finlandii w pierwszej instancji właściwy jest **Urząd Ochrony Konkurencji**, w drugiej – **Naczelny Sąd Administracyjny**. W Belgii odwołania rozpatrywane są przez Sąd Administracyjny (*Conseil d'Etat*), z tym, że kwestie odszkodowań podlegają jurysdykcji sądów cywilnych.

Organ odwoławczy, rozpatrując sprawę, może (dla celów naprawy naruszenia lub zapobieżenia dalszym szkodom dla podmiotu skarżącego) podjąć decyzję o zastosowaniu środków tymczasowych. W szczególności obejmuje to takie działania, jak:

- **zawieszenie procedury przyznawania zamówienia,**
- **zawieszenie wykonywania decyzji podjętych przez zamawiającego.**

Od państw członkowskich zależy, czy wszczęcie przedmiotowego postępowania będzie miało skutek zawieszający w odniesieniu do procedury przyznawania zamówienia. W świetle postanowień dyrektywy 89/665/EEC, *postępowanie odwoławcze samo w sobie nie*

musi mieć automatycznego skutku zawieszającego wobec postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, do którego się odnosi. Zgodnie z **zasadą proporcjonalności** (art. 2 ust. 4), organ podejmujący decyzję w sprawie środków tymczasowych powinien brać pod uwagę konsekwencje podejmowanych środków (dla wszystkich stron postępowania). W przypadku, gdy ich negatywne konsekwencje przeważać będą nad korzyściami dla poszkodowanego podmiotu, środki tymczasowe nie mogą być podjęte.

W sytuacji, gdy organ rozpatrujący odwołanie w wyniku przeprowadzonego postępowania stwierdzi naruszenie postanowień prawa wspólnotowego (lub też implementujących postanowienia dyrektyw), musi mieć zgodnie z założeniami art. 2 ust. 1 pkt. b dyrektywy, prawo **uchylenia bezprawnej decyzji** zamawiającego oraz **przyznania poszkodowanemu podmiotowi odszkodowania**. Ze względu jednakże na odmienne uprawnienia właściwych organów rozstrzygających powyższe sprawy w państwach członkowskich Unii Europejskiej realizacja przepisów dotyczących sankcji może wymagać działania dwóch organów (np. organ administracyjny rozpatrujący odwołanie może jedynie uchylić zaskarżoną decyzję, natomiast sąd cywilny rozstrzygać będzie o ewentualnym odszkodowaniu).

Na państwach członkowskich ciąży obowiązek zapewnienia, aby decyzje organów odwoławczych były efektywnie wykonywane (art. 2 ust 7).

IV. Uprawnienia Komisji Europejskiej

Odrębną kwestią podlegającą uregulowaniom dyrektywy 89/665/EEC są uprawnienia Komisji Europejskiej w zakresie kontroli przyznawania zamówień w państwach członkowskich Unii Europejskiej. W przypadku, gdy Komisja uzna, iż podczas procedury przyznawania zamówienia doszło do naruszenia prawa wspólnotowego, może wszcząć postępowanie kontrolne. Należy podkreślić, iż uprawnienie Komisji podlega istotnemu ograniczeniu czasowemu. W istocie bowiem może ona wszcząć postępowanie jedynie do momentu zawarcia umowy przez zamawiającego.

Początkiem rzeczonyj procedury jest przesłanie przez odpowiednią komórkę Komisji Europejskiej do władz państwa członkowskiego oraz zamawiającego zawiadomienia o naruszeniu w toku przyznawa-

nia zamówienia prawa wspólnotowego. W istocie idzie tu o jawne i rażące naruszenie, którego naprawy domaga się Komisja Europejska.

Otrzymanie zawiadomienia obliuguje państwo członkowskie do złożenia w terminie 21 dni odpowiedzi zawierającej:

- a. *potwierdzenie naprawienia naruszenia,*
- b. *uzasadnienie dlaczego naruszenie nie zostało naprawione* (np. informacja o toczącym się postępowaniu odwoławczym),
- c. *powiadomienie o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia przez zamawiającego z jego własnej inicjatywy lub w wyniku zastosowania środków tymczasowych.*

Należy odnotować, iż w przypadku, gdy Komisja uzna odpowiedź właściwego organu państwa członkowskiego za niewystarczającą, może zostać wszczęta procedura z art. 226 Traktatu o Utworzeniu Wspólnoty Europejskiej. Jest to skarga do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości przeciwko państwu członkowskiemu Unii Europejskiej naruszającemu prawo wspólnotowe.

Część druga – procedury odwoławcze w prawie WE (sektory użyteczności publicznej)

I. Wprowadzenie

Kwestię procedur odwoławczych w przypadku zamówień udzielanych w sektorach użyteczności publicznej regulują postanowienia **dyrektywy 92/13/EEC dotyczącej koordynacji przepisów prawnych i administracyjnych odnoszących się do stosowania przepisów wspólnotowych w zakresie procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji**. Termin implementacji dyrektywy do prawa krajowego upłynął 1 stycznia 1993 r.⁷ Zakresem stosowania dyrektywy objęte są spory wynikłe na gruncie postępowań o przyznanie zamówienia, prowadzonych w oparciu o dyrektywę 93/38/EEC (dotyczącą zamówień w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i komunikacji). Należy odnotować, iż dyrektywa ta jest w podobny sposób skonstruowana i zawiera podobne rozwiązania, jak omówiona powyżej dyrektywa 89/665/EEC regulująca kwestię procedur odwoławczych w sektorach klasycznych. Analogicznie określone zostało m.in. prawo do składania odwołań oraz kompetencje organów rozpatrujących odwołania. Szczególną uwagę zwracają natomiast dwie procedury, charakterystyczne wyłącznie dla procedur odwoławczych w sektorach użyteczności publicznej, tj. **atestacja i postępowanie koncyliacyjne**. Zostaną one omówione w kolejnej części niniejszego opracowania.

II. Atestacja i postępowanie koncyliacyjne

Zgodnie z postanowieniami art. 3 dyrektywy 92/13/EEC, państwa członkowskie UE w krajowych przepisach implementujących postanowienia dyrektywy powinny zapewnić zamawiającemu możliwość korzystania z atestacji. **Atestacja** jest procedurą dobrowolnego

⁷ W przypadku trzech państw członkowskich Unii Europejskiej termin ten został wydłużony zgodnie z postanowieniami art. 13 ust. 1 dyrektywy, władze Hiszpanii winny implementować postanowienia omawianej dyrektywy do 30 czerwca 1995 r.; Grecji i Portugalii do 30 czerwca 1997 r.

poddania się przez zamawiającego okresowej kontroli przez zewnętrznych i niezależnych ekspertów. Przedmiotem takiej kontroli jest zgodność stosowanych przez zamawiającego procedur przyznawania zamówień z prawem Wspólnot Europejskich oraz odpowiednimi przepisami prawa krajowego. Wyniki pozytywnie przeprowadzonej atestacji mogą być zamieszczone w ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich serii S.

Procedura koncyliacyjna swoim zakresem obejmuje *dobrowolne przystąpienie przez zamawiającego do postępowania pojednawczego z niezadowolonym uczestnikiem postępowania*⁸ o przyznanie zamówienia. Postępowanie koncyliacyjne odbywa się pod nadzorem arbitra wskazanego przez Komisję Europejską. Należy podkreślić, iż zamawiający może odmówić przystąpienia do koncyliacji. W przypadku zgody na taką formę, Komisja Europejska proponuje osobę rozjemcy (z listy akredytowanych osób), którego celem będzie doprowadzenie do porozumienia między wnioskodawcą a zamawiającym. Dana osoba musi zostać zaakceptowana przez obie strony postępowania. Rozjemcy, przysługuje prawo powołania ekspertów pomagających mu w postępowaniu (nie więcej niż dwie osoby). Zgodnie z postanowieniami art. 10 ust. 6 dyrektywy, *podmiot występujący z wnioskiem o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego, oraz zamawiający, mają prawo przerwać postępowanie w każdym czasie*. Warto podkreślić, iż obie przedstawione procedury mają bardzo małe znaczenie praktyczne.

Podsumowanie

Powyżej przedstawione zostały postanowienia dyrektyw 89/665/EEC oraz 92/13/EEC regulujących kwestie procedur odwoławczych w prawie Wspólnot Europejskich. Oba te akty prawne charakteryzuje duża ogólność przyjmowanych rozwiązań. Podlegają one doprecyzowaniu w odpowiednich aktach prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej. W konsekwencji systemy funkcjonujące w poszczególnych krajach są bardzo różnorodne, zarówno pod względem strukturalnym (jedno- lub dwuinstancyjność), jak i podmiotowym (np.

⁸ M. Lemke, s. 9.

katégorie podmiotów posiadających prawo składania odwołania). Polska ustawa o zamówieniach publicznych w chwili obecnej nie jest jeszcze dostosowana do wskazanych w niniejszym opracowaniu wymogów prawa wspólnotowego. Należy jednakże dodać, że będący obecnie w fazie prac legislacyjnych rządowy projekt nowej ustawy o zamówieniach publicznych w dużym stopniu dostosowuje polskie prawo do prawa Wspólnot Europejskich.⁹

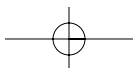
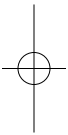
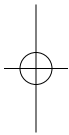
Bibliografia:

Zamówienia publiczne w Unii Europejskiej. Procedury odwoławcze w świetle dyrektyw. (wstęp M. Lemke), wyd. II rozszerzone i poprawione, UZP, Warszawa 2000 r.;

A. Sołtysińska, *Procedury odwoławcze we wspólnotowym i polskim prawie zamówień publicznych*, w: Przegląd Legislacyjny nr 2/1999;

A. Łazowski, *Procedury odwoławcze we wspólnotowym prawie zamówień publicznych*, w: Gazeta Prawna nr 20/2000;

⁹ Tekst projektu ustawy dostępny jest na stronach internetowych Urzędu Zamówień Publicznych (<http://www.uzp.gov.pl>) oraz Sejmu (<http://www.sejm.gov.pl>).

ZAŁĄCZNIK NR 1

TEKSTY AKTÓW PRAWNYCH

DYREKTYWA RADY **z dnia 21 grudnia 1989 r.**

dotycząca koordynacji przepisów prawnych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w udzielaniu zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (89/665/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,
uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospo-
darczą, a w szczególności jego art. 100 A,
uwzględniając wniosek Komisji,
we współpracy z Parlamentem Europejskim,
uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
a także mając na uwadze co następuje:
dyrektywy Wspólnot Europejskich dotyczące zamówień publicznych,
a w szczególności dyrektywa Rady 71/305/EWG z dnia 26 lipca
1971 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicz-
nych na roboty budowlane, ostatnio zmieniona dyrektywą 89/440/EWG
oraz dyrektywa Rady 77/62/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. dotyczą-
ca koordynacji udzielania zamówień publicznych na dostawy, ostat-
nio zmieniona dyrektywą 88/295/EWG , nie zawierają szczególnych
uregulowań zapewniających ich skuteczne stosowanie;
istniejące mechanizmy stosowania tych przepisów, na poziomie zarów-
no krajowym, jak i wspólnotowym, nie zawsze są wystarczające, by za-
pewnić zgodność z odnośnymi przepisami Wspólnoty, w szczególności
na etapie, na którym naruszenia tych przepisów mogą być napra-
wione;
otwarcie rynku zamówień publicznych na konkurencję wspólnotową
wymaga zasadniczej poprawy gwarancji przejrzystości i braku
dyskryminacji; dla uzyskania wymiernych efektów należy udostępnić
skuteczne i szybkie środki odwoławcze, w przypadkach naruszenia

Wspólnotowego prawa w dziedzinie zamówień publicznych lub też krajowych przepisów wdrażających to prawo;
w przypadku niektórych państw członkowskich brak skutecznych środków odwoławczych lub ich nieefektywność powstrzymuje przedsiębiorstwa ze Wspólnoty od przystępowania do przetargów w państwie członkowskim, w którym znajduje się dany zamawiający; wobec tego odnośne państwa członkowskie muszą doprowadzić do poprawy tej sytuacji;

ponieważ procedury udzielania zamówień publicznych są zwykle krótkotrwałe, właściwe organy odwoławcze winny być uprawnione, między innymi, do podejmowania środków tymczasowych mających na celu zawieszenie takich procedur lub wykonania decyzji podejmowanych przez zamawiających; z uwagi na krótkotrwałość procedur wszelkie naruszenia, o których mowa powyżej, muszą być eliminowane w trybie pilnym;

należy koniecznie zagwarantować istnienie, we wszystkich państwach członkowskich, odpowiednich procedur umożliwiających uchylenie bezprawnych decyzji oraz przyznanie odszkodowania dla podmiotów poszkodowanych w wyniku naruszeń przepisów;

jeżeli przedsiębiorstwa nie wykorzystają środków odwoławczych, niektóre naruszenia przepisów nie będą naprawione, o ile nie powstanie w tym celu specjalny mechanizm;

zgodnie z powyższym, Komisja powinna posiadać uprawnienia do zwrócenia uwagi właściwym władzom państwa członkowskiego oraz zamawiającemu, gdy stwierdzi jawne rażące naruszenie przepisów w trakcie udzielania zamówienia, aby umożliwić podjęcie odpowiednich kroków w celu szybkiej naprawy domniemanego naruszenia;

praktyczne stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy wymaga ponownej analizy, którą winno się przeprowadzić w okresie czterech lat od jej wdrożenia w oparciu o informacje dotyczące funkcjonowania krajowych procedur odwoławczych, dostarczone przez państwa członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmą środki konieczne dla zapewnienia, w odniesieniu do procedur udzielania zamówień objętych dyrektywami 71/305/EWG oraz 77/62/EWG, że decyzje podjęte przez zamawiających podlegają efektywnemu i, przede wszystkim, możliwie szybkiemu postępowaniu odwoławczemu zgodnie z warunkami określonymi w poniższych artykułach, a w szczególności zgodnie z art. 2 ust. 7, na podstawie, że decyzje te naruszyły prawo wspólnotowe w dziedzinie zamówień publicznych lub krajowych przepisów wdrażających to prawo.
2. Państwa członkowskie zapewnią, że przedsiębiorstwa, które mogą wystąpić z roszczeniami z tytułu poniesionej szkody w kontekście procedury udzielania zamówienia, nie będą dyskryminowane w wyniku zawartego w niniejszej dyrektywie rozróżnienia pomiędzy przepisami krajowymi wdrażającymi prawo Wspólnoty a pozostałymi przepisami krajowymi.
3. Państwa członkowskie zapewnią że środki odwoławcze, zgodnie ze szczegółowymi przepisami, które państwa członkowskie mogą wprowadzić, są dostępne co najmniej każdemu podmiotowi, który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia publicznego na dostawy lub roboty budowlane, w przypadku, gdy taki podmiot doznał uszczerbku lub zagraża mu doznanie uszczerbku w wyniku domniemanego naruszenia przepisów. W szczególności, państwa członkowskie mogą wymagać od takiego podmiotu uprzedniego powiadomienia zamawiającego o domniemanym naruszeniu przepisów i o zamiarze skorzystania ze środków odwoławczych.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzą do procedur odwoławczych określonych w art. 1, odpowiednie środki obejmujące prawo do:
 - a) podjęcia, w możliwie najkrótszym terminie w postępowaniu doraźnym, środków tymczasowych w celu naprawy domniemanego naruszenia lub zapobieżenia dalszym szkodom dla podmiotów, o których mowa powyżej, w tym zawieszenia lub doprowadzenia do zawieszenia procedury udzielania zamówienia publicznego lub wykonania decyzji podjętych przez zamawiającego;

- b) uchylenia lub doprowadzenia do uchylenia bezprawnych decyzji, w tym usunięcia dyskryminujących specyfikacji technicznych, ekonomicznych lub finansowych specyfikacji zawartych w zaproszeniu do przetargu, dokumentacji umowy lub w jakimkolwiek innym dokumencie związanym z procedurą udzielania zamówienia;
 - c) przyznania odszkodowania podmiotom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 mogą być przyznane odrębnym organom odpowiedzialnym za poszczególne aspekty procedury odwoławczej.
 3. Postępowanie odwoławcze samo w sobie nie musi mieć automatycznego skutku zawieszającego wobec postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, do którego się odnosi.
 4. Państwa członkowskie mogą uznać, że organ odwoławczy przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych może wziąć pod uwagę prawdopodobne konsekwencje podejmowanych środków dla wszystkich stron, które mogą doznać uszczerbku, a także dla interesu publicznego, i organ ten może nie stosować takich środków, jeżeli ich negatywne konsekwencje mogłyby przewyższyć korzyści. Decyzja o niezastosowaniu środków tymczasowych nie może naruszyć pozostałych roszczeń podmiotu korzystającego ze środków odwoławczych.
 5. Państwa członkowskie mogą uznać, że w przypadku, gdy występuje roszczenie o odszkodowanie w związku z bezprawnym podjęciem decyzji, przedmiotowa decyzja musi być uprzednio uchylona przez organ mający odpowiednie uprawnienia.
 6. Stosowanie uprawnień, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do umowy podpisanej wskutek udzielenia zamówienia, określają przepisy krajowe.
Ponadto państwo członkowskie może uznać, że, z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja musi zostać uchylona przed przyznaniem odszkodowania, po podpisaniu umowy wskutek udzielenia zamówienia, uprawnienia organów odwoławczych zostaną ograniczone do przyznania odszkodowań podmiotom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia przepisów.
 7. Państwa członkowskie zapewnią efektywne wykonanie decyzji podjętych przez organy odwoławcze.

8. Tam gdzie organy odwoławcze nie mają charakteru sądowego, ich decyzje muszą być zawsze uzasadnione na piśmie. Ponadto w takim przypadku należy wprowadzić przepisy gwarantujące postępowanie, dzięki któremu wszelkie ewentualnie bezprawne środki podjęte przez organ odwoławczy lub wszelkie uchybienia w wykonywaniu nadanych mu uprawnień będą mogły być przedmiotem odwołania w sądzie lub odwołania rozpatrywanego przez inny organ będący sądem lub trybunałem w znaczeniu art. 177 Traktatu i niezależny zarówno od zamawiającego, jak i organu odwoławczego.

Członkowie tego niezależnego organu są powoływani i opuszczają stanowisko na tych samych warunkach, co sędziowie, jeżeli chodzi o urząd odpowiedzialny za ich nominację, okres kadencji oraz ich odwołanie. Przynajmniej przewodniczący tego niezależnego organu musi mieć takie same kwalifikacje zawodowe i prawne, jak sędziowie. Niezależny organ podejmuje decyzje po przeprowadzeniu postępowania, w którym wysłuchane są obie strony, a decyzje te są prawnie wiążące, w sposób określony przez każde państwo członkowskie.

Artykuł 3

1. Komisja może zastosować procedurę, o której mowa w niniejszym artykule gdy, przed zawarciem umowy, uważa, że w trakcie udzielania zamówienia objętego dyrektywami 71/305/EWG i 77/62/EWG nastąpiło jawne i rażące naruszenie przepisów Wspólnoty w dziedzinie zamówień publicznych.
2. Komisja zawiadamia państwo członkowskie i zainteresowanego zamawiającego o powodach, dla których uznała, że wystąpiło jawne i rażące naruszenie, oraz żąda jego naprawienia.
3. W ciągu 21 dni od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie przedstawi Komisji:
 - a. potwierdzenie naprawienia takiego naruszenia, lub
 - b. uzasadnienie, dlaczego dane naruszenie nie została naprawione, lub
 - c. powiadomienie o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia przez zamawiającego z jego własnej inicjatywy lub w wyniku wykonania uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a).

4. Uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 3 lit. b) może być, między innymi, fakt, że domniemane naruszenie jest już przedmiotem postępowania sądowego, innego postępowania odwoławczego lub postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 2 ust. 8. W tym przypadku państwo członkowskie zobowiązane jest poinformować Komisję o wynikach takiego postępowania natychmiast po jego zakończeniu.
5. W przypadku powiadomienia Komisji o zawieszeniu postępowania o udzielania zamówienia zgodnie z postanowieniami ust. 3 lit. c), państwo członkowskie zobowiązane jest poinformować Komisję o terminie podjęcia zawieszonoego postępowania lub rozpoczęcia nowej procedury, w całości lub w części dotyczącej danego zamówienia. Powiadomienie zawierać powinno potwierdzenie faktu naprawienia popełnionego naruszenia lub uzasadnienie, dlaczego dane naruszenie nie zostało naprawione.

Artykuł 4

1. Nie później niż w terminie 4 lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja, w porozumieniu z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych, dokona przeglądu sposobu, w jaki postanowienia niniejszej dyrektywy zostały wdrożone oraz, jeżeli to konieczne, przedstawi propozycje nowelizacji.
2. Przed 1 marca każdego roku państwa członkowskie prześlą Komisji informację na temat działania ich krajowych postępowań odwoławczych w poprzednim roku kalendarzowym. Zakres informacji zostanie określony przez Komisję w porozumieniu z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych.

Artykuł 5

Państwa członkowskie wprowadzą w życie, w terminie do dnia 21 grudnia 1991 r., środki konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz przedstawią Komisji teksty przyjmowanych podstawowych przepisów prawnych i administracyjnych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1989 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

E. CRESSON

DYREKTYWA RADY z dnia 25 lutego 1992 r.

dotycząca koordynacji przepisów prawnych i administracyjnych odnoszących się do stosowania przepisów wspólnotowych w zakresie procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (92/13/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności zaś jego art. 100 A,
uwzględniając wniosek Komisji¹,
we współpracy z Parlamentem Europejskim²,
uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,
a także mając na uwadze co następuje:

dyrektywa Rady 90/531/EWG z dnia 17 września 1990 r. dotycząca procedur udzielania zamówień w sektorach gospodarki wodnej, energetycznej, transportu i telekomunikacji⁴ określa zasady procedur zamówień mające na celu zapewnienie równych szans potencjalnym dostawcom i wykonawcom, ale nie zawiera szczególnych uregulowań zapewniających ich skuteczne stosowanie;

obecnie istniejące mechanizmy tak krajowe jak wspólnotowe nie są odpowiednie do zapewnienia stosowania tych zasad;
brak skutecznych środków odwoławczych lub ich nieefektywność mogłyby powstrzymać przedsiębiorstwa wspólnotowe od przystępowania do przetargów; dlatego państwa członkowskie muszą doprowadzić do poprawy tej sytuacji;

dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r., dotycząca koordynacji przepisów prawnych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w udzielaniu zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane⁵ ogranicza się do postępowania przy udzielaniu zamówień objętym dyrektywą Rady 71/305/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane⁶, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 90/531/EWG oraz dyrek-

tywą Rady 77/62/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. dotyczącą koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na dostawy⁷, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 90/531/EWG; otwarcie rynku zamówień publicznych w przedmiotowych sektorach na konkurencję wspólnotową wymaga przyjęcia przepisów, które zapewnią dostawcom i wykonawcom odpowiednie procedury odwoławcze w przypadku naruszenia odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego lub przepisów krajowych wdrażających to prawo; konieczne jest istotne wzmocnienie gwarancji przejrzystości i braku dyskryminacji, i, aby wywarło to wymierny rezultat, powinny być dostępne szybkie i skuteczne środki odwoławcze; trzeba wziąć pod uwagę szczególny charakter niektórych systemów prawnych, pozwalających państwom członkowskim na wybór między różnymi opcjami nadawania uprawnień organom odwoławczym, dających równoważne efekty; jedna z tych opcji zawiera prawo bezpośredniej interwencji w prowadzone przez zamawiających procedury udzielenia zamówienia, na przykład przez zawieszenie tych procedur lub unieważnienie decyzji lub dyskryminujących zapisów w dokumentach lub ogłoszeniach; druga opcja przewiduje prawo wywierania pośredniego skutecznego nacisku na zamawiających, aby zapobiegali wszelkim naruszeniom prawa oraz przeciwdziałali powstawaniu szkód; wystąpienie z roszczeniem o odszkodowanie musi być zawsze możliwe; jeżeli dana osoba występuje z roszczeniem o odszkodowanie z tytułu kosztów poniesionych na przygotowanie oferty lub kosztów udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zwrot poniesionych kosztów nie jest uzależniony od udowodnienia, że zamówienie zostałoby przyznane stronie gdyby prawo nie zostało naruszone; zamawiający, którzy podlegają przepisom postępowania o udzielenie zamówienia, mogą przy użyciu odpowiednich środków podać to do wiadomości; wymaga to kontrolowania procedur i działalności tych zamawiających przez niezależne podmioty; w tym celu odpowiedni jest system atestacji, przewidujący deklarację dotyczącą właściwego stosowania przepisów odnoszących się do zamówień, publikowaną w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich w formie ogłoszenia;

zamawiający powinni mieć możliwość skorzystania z systemu atestacji na zasadzie dobrowolności; państwa członkowskie powinny im to umożliwić; w tym celu mogą one same stworzyć system wydawania atestacji, lub dać możliwość zamawiającym ubiegania się o taką atestację wydawaną przez inne państwo członkowskie; państwa członkowskie mogą powierzyć odpowiedzialność za kontrole przewidziane w ramach systemu wydawania atestacji osobom, zawodom, lub pracownikom instytucji;

konieczna elastyczność we wprowadzaniu takiego systemu gwarantowana jest przez ustanowienie podstawowych wymagań w tym względzie w niniejszej dyrektywie; dokładne warunki funkcjonowania tego systemu powinny być określone w normach europejskich, do których odwołuje się niniejsza dyrektywa;

przed przyjęciem przepisów zawartych w normach europejskich, lub będących ich uzupełnieniem, państwa członkowskie mogą wymagać ustalenia tego typu warunków;

w przypadku gdyby przedsiębiorstwa nie wносиły odwołań, pewne naruszenia przepisów mogłyby nie zostać naprawione, o ile nie powstanie w tym celu specjalny mechanizm;

zgodnie z powyższym, Komisji powinna posiadać uprawnienia do zwrócenia uwagi właściwym władzom państwa członkowskiego oraz zamawiającemu, gdy stwierdzi jawne i rażące naruszenie przepisów w trakcie udzielania zamówienia, aby umożliwić podjęcie stosownych środków w celu szybkiego naprawienia tego naruszenia przepisów;

konieczne jest stworzenie możliwości postępowania koncyliacyjnego na poziomie wspólnotowym w celu umożliwienia polubownego rozstrzygnięcia sporów;

stosowanie w praktyce niniejszej dyrektywy wymaga przeanalizowania równocześnie z dyrektywą 90/531/EWG, w oparciu o informacje o funkcjonowaniu krajowych procedur odwoławczych dostarczonych przez państwa członkowskie;

niniejsza dyrektywa musi być wprowadzona w życie w tym samym czasie, co dyrektywa 90/531/EWG;

stosowne jest przyznanie Republice Greckiej, Królestwu Hiszpanii i Republice Portugalskiej adekwatnego, dodatkowego terminu na wdrożenie niniejszej dyrektywy, uwzględniając terminy zastosowania w tych krajach dyrektywy 90/531/EWG.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Środki odwoławcze na poziomie krajowym

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmą konieczne środki w celu zapewnienia, że decyzje podjęte przez zamawiających podlegają efektywnemu, a zwłaszcza możliwie szybkiemu postępowaniu odwoławczemu, zgodnie z warunkami określonymi w poniższych artykułach, ze szczególnym uwzględnieniem art. 2. ust. 8, na podstawie, że decyzje te naruszyły prawo wspólnotowe w dziedzinie zamówień lub krajowych przepisów wdrażających to prawo w zakresie:
 - (a) postępowania o udzielenie zamówienia objętego dyrektywą 90/531/EWGoraz
 - (b) zgodności z art. 3. ust. 2 lit. a) powyższej dyrektywy, w przypadku zamawiających, do których przepis ten się stosuje.
2. Państwa członkowskie zapewnią, że przedsiębiorstwa, które mogą wystąpić z roszczeniami z tytułu poniesionej szkody w kontekście procedury udzielania zamówienia, nie będą dyskryminowane w wyniku zawartego w niniejszej dyrektywie rozróżnienia pomiędzy przepisami krajowymi wdrażającymi prawo Wspólnoty, a pozostałymi przepisami krajowymi.
3. Państwa członkowskie zapewnią, że środki odwoławcze, zgodnie ze szczegółowymi przepisami, które państwa członkowskie mogą wprowadzić, są dostępne co najmniej każdemu podmiotowi, który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia, w przypadku, gdy taki podmiot doznał uszczerbku lub zagraża mu doznanie uszczerbku w wyniku domniemanego naruszenia przepisów. W szczególności, państwa członkowskie mogą wymagać od takiego podmiotu uprzedniego powiadomienia zamawiającego o domniemanym naruszeniu przepisów i o zamiarze skorzystania ze środków odwoławczych.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzą do procedur odwoławczych, określonych w art. 1, odpowiednie środki obejmujące prawo do:

a) podjęcia, w możliwie najkrótszym terminie w postępowaniu doraźnym, środków tymczasowych w celu naprawy domniemanego naruszenia lub zapobieżenia dalszym szkodom dla podmiotów, o których mowa powyżej, w tym zawieszenia lub doprowadzenia do zawieszenia procedury udzielenia zamówienia lub wykonania decyzji podjętych przez zamawiającego;

oraz

b) uchylenia lub doprowadzenia do uchylenia decyzji bezprawnych, w tym usunięcia dyskryminujących specyfikacji technicznych, ekonomicznych lub finansowych specyfikacji zawartych w ogłoszeniu o zamówieniu, okresowych zawiadomieniach o planowanych zamówieniach, ogłoszeniu o istnieniu systemu kwalifikacji, zaproszeniu do przetargu, dokumentacji umowy lub w jakimkolwiek innym dokumencie związanym z procedurą udzielenia zamówienia;

bądź

c) podjęcia, w jak najkrótszym terminie, jeżeli to możliwe w procedurze doraźnej i, jeżeli to konieczne, w procedurze zwykłej, środków innych niż przewidziane w lit. a) i b), w celu naprawy domniemanego naruszenia i zapobieżeniu szkodom dla podmiotów, o których mowa powyżej; w szczególności nakazaniu wypłaty określonej kwoty w przypadkach, gdzie naruszenie nie zostało naprawione albo mu nie zapobieżono.

Państwa członkowskie mogą dokonać tego wyboru albo w odniesieniu do wszystkich zamawiających, albo w stosunku do kategorii jednostek określonych na podstawie obiektywnych kryteriów, tak by w każdym przypadku zachować efektywność ustanowionych środków, w celu niedopuszczenia do naruszenia interesów zainteresowanych podmiotów.

d) oraz, w obu powyższych przypadkach, do przyznania odszkodowań podmiotom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia przepisów.

Gdy roszczenie o odszkodowanie uzasadniane jest faktem, że decyzja została podjęta niezgodnie z prawem, państwa członkowskie

mogą zapewnić, w przypadkach, gdy wymaga tego system ich prawa wewnętrznego i istnieją odpowiednie organy o niezbędnych uprawnieniach w tym względzie, że podważana decyzja będzie uprzednio uchylona albo uznana za bezprawną.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 mogą być przyznane oddzielnym organom odpowiedzialnym za poszczególne aspekty procedury odwoławczej.
3. Postępowanie odwoławcze samo w sobie nie musi mieć automatycznego skutku zawieszającego wobec postępowania o udzielenie zamówienia, do którego się odnosi.
4. Państwa członkowskie mogą uznać, że organ odwoławczy przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych może wziąć pod uwagę prawdopodobne konsekwencje podejmowanych środków dla wszystkich stron, które mogą doznać uszczerbku, a także dla interesu publicznego i organ ten może nie stosować takich środków, jeżeli ich negatywne konsekwencje mogłyby przewyższyć korzyści. Decyzja o niezastosowaniu środków tymczasowych nie może naruszyć pozostałych roszczeń podmiotu korzystającego ze środków odwoławczych.
5. Kwota, która ma być zapłacona zgodnie z ust. 1 lit. c) musi być ustalona na poziomie odpowiednio wysokim, aby zniechęcić zamawiającego do popełnienia naruszenia lub trwania w nim. Zapłata tej kwoty może być uzależniona od ostatecznej decyzji, że naruszenie rzeczywiście miało miejsce.
6. Skutki skorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1 w stosunku do umowy podpisanej wskutek udzielenia zamówienia określa prawo krajowe. Ponadto państwo członkowskie może uznać, że, z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja musi zostać uchylona przed przyznaniem odszkodowania, po podpisaniu umowy wskutek udzielenia zamówienia, uprawnienia organów odwoławczych zostaną ograniczone do przyznania odszkodowań podmiotom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia przepisów.
7. W przypadku, gdy występuje roszczenie o odszkodowanie obejmujące zwrot kosztu przygotowania oferty lub uczestniczenia w postępowaniu związanym z udzieleniem zamówienia, od podmiotu występującego z roszczeniem wymaga się jedynie udowodnienia naruszenia prawa Wspólnoty w dziedzinie zamówień, lub

przepisów krajowych wdrażających to prawo, oraz że miałby on rzeczywistą szansę uzyskania zamówienia, która to szansa, w konsekwencji tego naruszenia, została zaprzepaszczone.

8. Państwa członkowskie zapewnią efektywne wykonanie decyzji podjętych przez organy odwoławcze.
9. Tam gdzie organy odwoławcze nie mają charakteru sądowego, ich decyzje muszą być zawsze uzasadnione na piśmie. Ponadto, w takim przypadku należy wprowadzić przepisy gwarantujące postępowanie, dzięki któremu wszelkie ewentualnie bezprawne środki podjęte przez organ odwoławczy lub wszelkie uchybienia w wykonywaniu nadanych mu uprawnień będą mogły być przedmiotem odwołania w sądzie lub odwołania rozpatrywanego przez inny organ będący sądem lub trybunałem w znaczeniu art. 177 Traktatu i niezależny zarówno od zamawiającego, jak i organu odwoławczego.

Członkowie tego niezależnego organu, o którym mowa w pierwszym akapicie są powoływani i opuszczają stanowisko na tych samych warunkach, co sędziowie, jeżeli chodzi o urząd odpowiedzialny za ich nominację, okres kadencji oraz ich odwołanie. Przynajmniej przewodniczący tego niezależnego organu musi mieć takie same kwalifikacje zawodowe i prawne, jak sędziowie. Niezależny organ podejmuje decyzje po przeprowadzeniu postępowania, w którym wysłuchane są obie strony, a decyzje te są prawnie wiążące, w sposób określony przez każde państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ 2

Atestacja

Artykuł 3

Państwa członkowskie umożliwią zamawiającemu korzystanie z systemu atestacji zgodnie z art. 4 - 7.

Artykuł 4

Zamawiający mogą poddawać swoje procedury i praktyki związane z udzielaniem zamówień, które wchodzą w zakres dyrektywy 90/531/EWG, okresowemu badaniu w celu uzyskania atestu, że w danym czasie, procedury i praktyki są zgodne z prawem Wspólnoty dotyczącym udzielania zamówień oraz z przepisami krajowymi wprowadzającymi to prawo.

Artykuł 5

1. Osoby atestujące składają zamawiającemu sprawozdanie na piśmie z wyników badania. Przed dostarczeniem zamawiającemu atestacji, o której mowa w art. 4, upewniają się one, że wszelkie nieprawidłowości stwierdzone w procedurach i praktykach zamawiającego zostały naprawione, oraz że zostały podjęte środki zapewniające, że nieprawidłowości te nie zostaną powtórzone.
2. Zamawiający mogą po uzyskaniu takiej atestacji dołączyć następujące stwierdzenie do ogłoszenia publikowanego w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, na mocy art. 16 – 18 dyrektywy 90/531/EWG:
„Zamawiający uzyskał atestację zgodnie z dyrektywą Rady 92/13/EWG, że w dniu (...), jego procedury i praktyki związane z udzielaniem zamówień były zgodne z prawem Wspólnoty oraz przepisami krajowymi wprowadzającymi to prawo”.

Artykuł 6

1. Osoby atestujące muszą być niezależne od zamawiających i całkowicie obiektywne w wykonywaniu swoich obowiązków. Muszą one przedstawić odpowiednie gwarancje posiadania właściwych kwalifikacji zawodowych i doświadczenia.
2. Państwa członkowskie mogą wskazać wszelkie osoby, zawody lub instytucje, których personel powołany do występowania w roli osób atestujących uważają za spełniające wymogi ust. 1. W tym celu państwa członkowskie mogą wymagać kwalifikacji zawodowych, które uznają za odpowiednie, co najmniej na poziomie wykształcenia wyższego w rozumieniu dyrektywy 89/48/EWG⁸, lub postanowić, że kwalifikacje takie będą poświadczane przez określone egzaminy sprawdzające kwalifikacje zawodowe organizowane i uznawane przez dane państwo.

Artykuł 7

Przepisy art. 4, 5 i 6 stanowią podstawowe wymogi dla rozwoju europejskich norm dotyczących atestacji.

ROZDZIAŁ 3

Mechanizm naprawczy

Artykuł 8

1. Komisja może zastosować procedurę, o której mowa w niniejszym artykule, gdy, przed zawarciem umowy, uważa, że nastąpiło jawne i rażące naruszenie przepisów Wspólnoty w dziedzinie zamówień w trakcie udzielania zamówienia objętego dyrektywą 90/531/EWG, lub w związku z art. 3 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy w przypadku zamawiających, których ten przepis dotyczy.
2. Komisja zawiadamia państwo członkowskie i zainteresowanego zamawiającego o powodach, dla których uznała, że wystąpiło

jawne i rażące naruszenie oraz żądanie jego naprawienia odpowiednimi środkami.

3. W ciągu 30 dni od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie zobowiązane jest do przedstawienia Komisji:
 - a) potwierdzenia naprawienia takiego naruszenia; lub
 - b) uzasadnienia, dlaczego dane naruszenie nie zostało naprawione; lub
 - c) powiadomienia o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia przez zamawiającego z jego własnej inicjatywy lub w wyniku wykonania uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a).
4. Uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 3 lit. b) może być, między innymi, fakt, że domniemane naruszenie jest już przedmiotem postępowania sądowego lub postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 2 ust. 9. W tym przypadku państwo członkowskie zobowiązane jest poinformować Komisję o wynikach takiego postępowania natychmiast po jego zakończeniu.
5. W przypadku powiadomienia Komisji o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia zgodnie z przepisami ust. 3 lit. c), dane państwo członkowskie poinformuje Komisję o terminie podjęcia zawieszono go postępowania lub rozpoczęcia nowej procedury, w całości lub w części dotyczącej danego zamówienia. Nowe powiadomienie zawierać powinno potwierdzenie faktu naprawienia popełnionego naruszenia lub uzasadnienie, dlaczego dane naruszenie nie zostało naprawione.

ROZDZIAŁ 4

Postępowanie koncyliacyjne

Artykuł 9

1. Każdy podmiot, który jest lub był zainteresowany uzyskaniem określonego zamówienia objętego dyrektywą 90/531/EWG i który, w ramach postępowania o udzielenie tego zamówienia, uważa, że doznał uszczerbku lub istnieje ryzyko, że dozna

uszczerbku z powodu domniemanego naruszenia prawa Wspólnoty w dziedzinie zamówień lub przepisów krajowych wdrażających to prawo, może wnioskować o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego przewidzianego w art. 10 i 11.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, musi być sporządzony na piśmie i przekazany do Komisji lub władz krajowych wymienionych w załączniku. Władze te zobowiązane są przekazywać wnioski do Komisji możliwie jak najszybciej.

Artykuł 10

1. W przypadku, gdy Komisja uzna na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 9, że spór dotyczy właściwego stosowania prawa Wspólnoty, winna skierować zapytanie do zamawiającego, czy życzy on sobie wziąć udział w postępowaniu koncyliacyjnym. Jeżeli zamawiający odmawia wzięcia udziału, Komisja informuje podmiot, który wystąpił z wnioskiem, że postępowania nie można rozpocząć. Jeżeli zamawiający wyraża zgodę, stosuje się ust. 2-7.
2. Komisja proponuje, tak szybko jak to możliwe, prowadzącego postępowanie koncyliacyjne z listy akredytowanych dla tego celu niezależnych osób. Lista ta sporządzana jest przez Komisję po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych lub, w przypadku zamawiających, których działalność opisana jest w art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/531/EWG, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień w Sektorze Telekomunikacji.

Każda strona postępowania koncyliacyjnego musi oświadczyć, czy akceptuje rozjemcę oraz wyznaczyć dodatkowego rozjemcę. Rozjemcy mogą zaprosić nie więcej niż dwie dodatkowe osoby jako ekspertów doradzających w ich pracy. Strony postępowania koncyliacyjnego i Komisja mogą odrzucić kandydaturę każdego eksperta zaproszonego przez rozjemców.

3. Rozjemcy umożliwią podmiotowi wnioskującemu o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego, zamawiającemu oraz każdemu innemu kandydatowi lub oferentowi, uczestniczącemu w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia, składanie oświadczeń w sprawie - ustnie lub na piśmie.

4. Rozjemcy dołożą wszelkich starań, w celu jak najszybszego osiągnięcia porozumienia między stronami, zgodnego z prawem Wspólnoty.
5. Rozjemcy składają raport Komisji na temat dokonanego przez siebie rozpoznania i osiągniętych wyników.
6. Podmiot występujący z wnioskiem o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego, oraz zamawiający, mają prawo przerwać postępowanie w każdym czasie.
7. Jeżeli strony nie zdecydują inaczej, podmiot występujący o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego oraz zamawiający sami pokrywają swoje koszty. Ponadto, każde z nich ma obowiązek ponieść połowę kosztów postępowania, z wyjątkiem kosztów stron, które przystąpiły do postępowania.

Artykuł 11

1. W przypadku, gdy w odniesieniu do postępowania o udzielenie określonego zamówienia, podmiot zainteresowany w rozumieniu art. 9, inny niż podmiot występujący o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego, dąży do wszczęcia sądowego postępowania odwoławczego lub innego postępowania odwoławczego w rozumieniu niniejszej dyrektywy, zamawiający informuje o tym rozjemców. Rozjemcy informują ten podmiot, że zgłoszono wniosek o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego i wzywają go, aby w określonym terminie poinformował, czy zgadza się uczestniczyć w tym postępowaniu. Jeżeli podmiot ten odmawia udziału, rozjemcy mogą zdecydować, jeżeli to konieczne większością głosów, o zakończeniu postępowania koncyliacyjnego, jeżeli uznają, że uczestnictwo tego podmiotu jest konieczne dla rozstrzygnięcia sporu. Swoją decyzję wraz z uzasadnieniem przekazują Komisji.
2. Działanie podjęte na podstawie niniejszego rozdziału nie może stać w sprzeczności z:
 - a) żadnymi działaniami, które Komisja lub którekolwiek państwo członkowskie mogłoby podjąć na podstawie art. 169 lub 170 Traktatu, lub na podstawie rozdziału 3 niniejszej dyrektywy;
 - b) prawami podmiotów występujących o zastosowanie postępowania koncyliacyjnego, zamawiającego czy jakiegokolwiek innego podmiotu.

ROZDZIAŁ 5

Postanowienia końcowe

Artykuł 12

1. Nie później niż przed upływem czterech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja, w porozumieniu z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych dokona przeglądu sposobu, w jaki przepisy niniejszej dyrektywy zostały wdrożone, a w szczególności stosowania norm europejskich, i jeżeli to konieczne, wystąpi z propozycją nowelizacji.
2. Przed 1 marca każdego roku państwa członkowskie przekażą Komisji informację na temat działania ich krajowych postępowań odwoławczych w poprzednim roku kalendarzowym. Zakres informacji zostanie określony przez Komisję w porozumieniu z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych.
3. W przypadku spraw odnoszących się do zamawiających, których działalność jest określona w art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/531/EWG, Komisja porozumie się również z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Sektora Telekomunikacji.

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie podejmą przed 1 stycznia 1993 r. środki konieczne dla dostosowania się do niniejszej dyrektywy. Królestwo Hiszpanii podejmie te środki nie później niż 30 czerwca 1995 r. Republika Grecka oraz Republika Portugalska podejmą te środki nie później niż 30 czerwca 1997 r. O ich podjęciu państwa te natychmiast poinformują Komisję.
Przy podejmowaniu tych środków państwa członkowskie powołają się na niniejszą dyrektywę lub też takie powołanie się powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody takiego powołania się zostaną ustalone przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie wprowadzą w życie środki, o których mowa w ust. 1, w tym samym terminie co środki przewidziane przez dyrektywę 90/531/EWG.

3. Państwa członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostaną przez nie uchwalone w zakresie uregulowanym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.
Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 1992 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

Vitor MARTINS

ZAŁĄCZNIK NR 2
WYKAZ KRAJOWYCH AKTÓW PRAWNYCH
WDRAŻAJĄCYCH POSTANOWIENIA DYREKTYWY
89/665/EEC

Austria:

- 01 Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 462/1993
- 02 Verordnung der Bundesregierung, mit der bestimmte Teile der ÖNORM A 2050 im Anwendungsbereich des Bundesvergabegesetzes für bindend erklärt werden, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 17/1994
- 03 Verordnung der Bundesregierung, mit der die Höhe des Sitzungsgeldes für die Teilnahme an Sitzungen der Bundesvergabekontrollkommission und des Bundesvergabeamtes festgelegt wird, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 18/1994
- 04 Verordnung des Bundesministers für wirtschaftliche Angelegenheiten über die im Anwendungsbereich des Bundesvergabegesetzes geltenden Schwellenwerte, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 19/1994
- 05 Verordnung der Bundesregierung über die im Anwendungsbereich des Bundesvergabegesetzes zu verwendenden Formulare, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 94/1994
- 06 Auftragsvergabegesetz, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 55/1994
- 07 Gesetz über die Vergabe öffentlicher Aufträge, Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 24/1994
- 08 Verordnung der Landesregierung über die im Anwendungsbereich des Vergabegesetzes zu verwendenden Formulare, Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 25/1994
- 09 Verordnung der Landesregierung über die Liste der Berufsregister, Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 26/1994
- 10 Verordnung der O.ö Landesregierung vom 1/08/1994, mit der bestimmte Teile der ÖNORM A 2050 im Anwendungsbereich des O.ö. Vergabegesetzes für bindend erklärt werden (Allgemeine

- Landesvergabeverordnung – ALVV), Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 69/1994
- 11 Verordnung der O.ö. Landesregierung vom 1/08/1994 über die im Anwendungsbereich des O.ö. Vergabegesetzes geltenden Schwellenwerte (O.ö. Landes-Schwellen-werte-Verordnung), Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 70/1994
 - 12 Verordnung der O.ö. Landesregierung vom 1/08/1994 über die im Anwendungsbereich des O.ö. Vergabegesetzes zu verwendenden Formulare (O.ö. Landes-Vergabe-formularverordnung), Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 71/1994
 - 13 Auftragsvergabegesetz, Landesgesetzblatt für Tirol, Nr. 87/1994
 - 14 Auftragsvergabegesetz, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 72/1994
 - 15 Verordnung der Steiermärkischen Landesregierung vom 27/11/1995, mit der Durchführungsbestimmungen zum Steiermärkischen Vergabegesetz erlassen werden (1. Landesvergabeverordnung), Landesgesetzblatt der Steiermark, Nr. 87/1995. Ausgegeben am 30/11/1995
 - 16 Gesetz vom 20/06/1995, mit dem Vorschriften über die Vergabe öffentlicher Aufträge erlassen werden und das Steiermärkische Landesrechnungshof-Verfassungsgesetz geändert wird, Landesgesetzblatt der Steiermark, Nr. 85/1995. Ausgegeben am 24/11/1995
 - 17 Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen (Bundesvergabegesetz – BVergG), Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 462/1993
 - 18 Auftragsvergabegesetz, Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 59/1994
 - 19 Auftragsvergabegesetz, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 72/1994
 - 20 Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 23/12/1997 zur Durchführung des Landesvergabegesetzes für Vergaben über die Schwellenwerten (Landesvergabeverordnung – LVergV), Landesgesetzblatt für Salzburg, Nr. 10/1998 ausgegeben am 30/01/1998
 - 21 Bundesgesetz, mit dem das Bundesvergabegesetz und das

- Ausländerbeschäftigungsgesetzes 1975 geändert werden, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 776/19 96
Ausgegeben am 30/12/1996
- 22 Gesetz vom 22/04/1997, mit dem das Kärntern Auftragsvergabegesetz und die Gemeindehaushaltsordnung geändert werden, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 58/1997
- 23 Kundmachung des Bundeskanzlers, mit der das Bundesvergabegesetz wiederverlautbar wird, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 56/1997 ausgegeben am 27/05/1997
- 24 Kundmachung der Landesregierung vom 08/07/1997, Zl. Verf-746/1/1997, mit der das Kärntner Auftragsvergabegesetz wiederverlautbart wird, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 65/1997 Herausgegeben am 22/07/1997
- 25 Gesetz vom 23/10/1997 über die Vergabe öffentlicher Aufträge (Landesvergabegesetz – LVergG) und zur Änderung des Kollegialorgane- Sitzungsentschädigungsgesetzes, Landesgesetzblatt für Salzburg, Nr. 1/1998 ausgegeben am 30/01/1998
- 26 Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 23/12/1997 zur Durchführung des Landesvergabegesetzes für Vergaben über die Schwellenwerten (Landesvergabeverordnung – LVergV), Landesgesetzblatt für Salzburg, Nr. 10/1998 ausgegeben am 30/01/1998
- 27 Gesetz vom 11/12/1997 über die Vergabe von öffentlichen Aufträgen in Tirol (Tiroler Vergabegesetz 1998), Landesgesetzblatt für Tirol, Nr. 17/1998 herausgegeben und versendet am 20/02/1998
- 28 Gesetz über die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergabegesetz), Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 20/1998 herausgegeben und versendet am 17/02/1998
- 29 Burgenland Vergabegesetz, Landesgesetzblatt für das Burgenland, Nr. 1/1995
- 30 Gesetz vom 09/06/1998, mit dem Vorschriften über die Vergabe öffentlicher Aufträge erlassen werden (Steiermärkisches Vergabegesetz 1998 – StVergG), Landesgesetzblatt der Steiermark, Nr. 74/1998 ausgegeben und versendet am 18/09/1998

Belgia:**Brak danych****Dania:**

- 01 Lov nr. 344 af 06/06/1991 om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indlob i De Europæiske Fællesskaber). Industrimin.,j.nr. 90-46-21. Lovtidende A hæfte 74 udgivet den 07/06/1991 s.1374. TLOV.
- 02 Bekendtgørelse nr. 912 af 18/12/1991 om klagenævnet for udbud. Industrimin. j.nr. 90-46-45. Lovtidende A hæfte 161 udgivet den 31/12/1991 s.4120. TBEK.
- 03 Erhvervsministeriets lovbekendtgørelse nr. 1166 af 20/12/1995 af Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber). Erhvervsmin.j.nr. 2:710-1. Lovtidende A hæfte 208 udgivet den 30/12/1995 s.5957. TLOV.
- 04 Bekendtgørelse nr. 26 af 23/01/1996 om Klagenævnet for Udbud. Erhvervsmin., Konkurrenceråd. j.nr. 2:710-1. Lovtidende A 1994 hæfte nr. 8 udgivet den 30/01/1996 s. 105. TBEK

Finlandia:

- 01 Laki julkisista hankinnoista/Lag om offentlig upphandling (1505/92) 23/12/1992
- 02 Laki kilpailuneuvostosta annetun lain muuttamisesta/Lag om ändring av lagen om konkurrensrådet (1506/92) 23/12/1992
- 03 Asetus julkisista hankinnoista annetun lain ja kilpailuneuvostosta annetun lain voimaannpanosta (1349/93)
- 04 Landskapslag angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om offentlig upphandling (43/94) 11/05/1994
- 05 Landskapslag om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om offentlig upphandling (57/96) 16/08/1996
- 06 Landskapsförordning om offentlig upphandling (23/96) 27/02/1996
- 07 Laki julkisista hankinnoista annetun lain muuttamisesta/Lag om ändring av lagen om offentlig upphandling (1247/98) 19/12/1997

Francja:

- 01 Décret Numéro 92-964 du 07/09/1992 relatif aux recours en matière de passation de certains contrats et marchés de fournitures et de travaux et modifiant le nouveau code de procédure civile et le code des travaux administratifs, Journal Officiel du 11/09/1992 Page 12526

Niemcy:

- 01 Verordnung vom 27/09/1994 zur Regelung von Organisation und Zuständigkeiten im Nachprüfungsverfahren für öffentliche Aufträge (BayNpV), Bayerisches Gesetz- und Verordnungsblatt Nr. 23/1994 S. 968
- 02 Verordnung vom 05/05/1995, Gesetz und Verordnungsblatt für das Land Brandenburg Nr. 37 vom 23/05/1995 S. 393
- 03 Bekanntmachung vom 10/10/1995, Bremen (Senat) Nr. 107 vom 25/10/1995 S. 832
- 04 Verordnung vom 28/10/1995 zur Regelung von Organisation und Zuständigkeiten in Nachprüfungsverfahren für öffentliche Aufträge, Gesetz- und Verordnungsblatt für Berlin Nr. 50 vom 07/09/1995 S. 570
- 05 Verordnung vom 28/03/1995 zur Regelung der Organisation von Vergabeprüfstellen und zur Einrichtung des Vergabeüberwachungsausschusses, Gesetz- und Verordnungsblatt für das Land Hessen Nr. 8 vom 13/04/1995 S. 168
- 06 Anordnung vom 27/09/1994, Amtsblatt für Schleswig-Holstein Nr 195 vom 07/10/1995 S. 2285
- 07 Landesverordnung vom 29/11/1994 zur Durchführung des Haushaltsgrundsätzegesetzes (HGrGDVO), Gesetz- und Verordnungsblatt der Landesregierung Rheinland-Pfalz Nr. 26 vom 13/12/1994 Seite 451
- 08 Verordnung vom 02/05/1995 zur Regelung der Nachprüfungsverfahren für öffentliche Aufträge, Amtsblatt des Saarlandes vom 29/06/1995 S. 595
- 09 Landesverordnung vom 24/03/1994, Gesetz- und Verordnungsbl. für das Land Schleswig-Holstein Nr. 11 vom 06/07/1994 S. 305
- 10 Thüringer Verordnung vom 18/10/1994, Gesetz- und Verordnungs-Blatt für den Freistaat Thüringen

- 11 Verordnung der Sächsischen Staatsregierung zur Regelung von Organisation und Zuständigkeiten im Nachprüfungsverfahren für öffentliche Aufträge (SächsNpV) vom 16/04/1996, Sächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt Nr. 9 vom 09/05/1996
- 12 Verordnung zur Regelung der Organisation und Zuständigkeiten im Nachprüfungsverfahren für öffentliche Aufträge im Land Mecklenburg-Vorpommern (Nachprüfungsverordnung Mecklenburg- Vorpommern- MVNpV) vom 23/05/1995, Gesetz- und Verordnungsblatt für Mecklenburg-Vorpommern Nr. 10 vom 16/06/1995 Seite 277
- 13 Gesetz zur Änderung des Rechtsgrundlagen für die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergaberechtsänderungsgesetz - VgRAG) vom 28/05/1998, Bundesgesetzblatt Teil I vom 02/09/1998 Seite 2512

Wielka Brytania:

- 01 The Public Works Contracts Regulations 1991, Statutory Instruments number 2680 of 1991
- 02 The Public Supply Contracts Regulations 1991, Statutory Instruments number 2679 of 1991
- 03 The Public Services Contracts Regulations 1993, Statutory Instruments number 3228 of 1993
- 04 The Public Procurement (Enforcement of Obligations) Regulation 1996, Legal Notice No. 8 of 1996, Gibraltar Gazette No. 2,892 of 11/01/1996

Grecja:

- 01 Loi numéro 1418/84, FEK A
- 02 Décret présidentiel numéro 609/85, FEK A
- 03 Décret présidentiel numéro 23/1993 du 15/01/1993, FEK A numéro 8 du 05/02/1993 Page 55
- 04 Décret préidentiel numéro 18/89, FEK A
- 05 Loi numéro 2145/93, FEK A

Irlandia:**Brak danych**

Włochy:

01 Legge del 19/02/1992 n. 142, Gazzetta Ufficiale – Serie generale

Luksemburg:

- 01 Loi du 13/03/1993 relative à l'exécution en droit luxembourgeois de la Directive no 89/665 du Conseil du 21/12/1989 portant coordination des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives à l'application des procédures de recours en matière de marchés publics, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 22 du
- 02 Règlement grand-ducal du 17/03/1993 portant application en droit luxembourgeois de la Directive du Conseil No 90/531/CEE du 17/09/1990 relative aux procédures de passation des marchés dans les secteurs de l'eau, de l'énergie, des transports et des télécommunications, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 22 du 25/03/1993 Page 399

Holandia:

- 01 Besluit van 18/09/1997 tot wijziging van het Besluit overheidsaanbestedingen en het Besluit aanbestedingen nutssector (uitvoering EEG-regelgeving), Staatsblad nummer 435 van 1997 bladzijde
- 02 Beschikking van de Minister van Justitie van 30/09/1997, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van het Besluit overheidsaanbestedingen (Stb. 1994, 380), zoals dit laatstelijk is gewijzigd bij besluit van 18/09/1997, Stb. 435, Staatsblad nummer 436 van 1997 bladzijde 1

Portugalia:

- 01 Decreto-Lei n.o 442/91 de 15/11/1991. Aprova o Código do Procedimento Administrativo, Diário da República I Série A n.o 263 de 15/11/1991 Pagina 5852
- 02 Decreto n.o 41234 de 20/08/1957, Diário do Governo n.o 186 de 20/08/1957
- 03 Decreto-Lei n.o 267/85 de 16/07/1985. Aprova a Lei de Processo nos Tribunais Administrativos, Diário da República I Série n.o 161 de 16/07/1985 Pagina 2046

- 04 Decreto-Lei n.o 235/86 de 18/08/1986. Altera o Regime Jurídico das Empreitadas e Fornecimento de Obras Públicas, Dirio da República I Série n.o 188 de 18/08/1986 Pagina 2035
- 05 Decreto-Lei n.o 129/84 de 27/04/1984. Aprova o estatuto dos Tribunais Administrativos e Fiscais (no uso da autorização conferida ao Governo pela Lei n.o 29/83, de 8 de Setembro), Dirio da República I Série n.o 98 de 27/04/1984 Pagina 1045
- 06 Decreto-Lei n.o 256-A/77 de 17/06/1977, Dirio da República I Série n.o 138 de 17/05/1977 Pagina 1475
- 07 Decreto-Lei n.o 48051/67 de 21/11/1967, Dirio da República I Série n.o 271 de 21/11/1967 Pagina 2041
- 08 Decreto-lei n.o 134/98 de 15/05/1998. Transpoe para a ordem jurídica interna a Directiva no 89/665/CEE, do Conselho de 21/12, que respeita a procedimentos a adoptar em matéria de recursos no âmbito da celebração dos contratos de direito público de obras e de fornecimento, Dirio da República I Série A n.o 112 de 15/05/1998 Pagina 2285

Hiszpania:

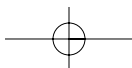
- 01 Ley de 27/12/1965, Boletín Oficial del Estado
- 02 Real Decreto número 963/65 de 08/04/1965, Boletín Oficial del Estado
- 03 Ley de 17/07/1985, de procedimiento administrativo, Boletín Oficial del Estado número 171 de 18/07/1985
- 04 Ley de 27/12/1956, reguladora de la jurisdicción contencioso administrativa, Boletín Oficial del Estado número 363 de 28/12/1956

Szwecja:

- 01 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1995:704
- 02 Lag om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1992:1528, ändring SFS 1993:1468
- 03 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1996:433
- 04 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1997:1068

- 05 Förordning om ändring i förordningen (1996:581) om tröskelvärdet enligt lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1998:59
- 06 Förordning om annonser vid offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1998:77
- 07 Förordning om tekniska specifikationer vid offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1998:78

WYKAZ KRAJOWYCH AKTÓW PRAWNYCH WDRAŻAJĄCYCH POSTANOWIENIA DYREKTYWĘ 92/13/EEC

Austria:

- 01 Gesetz über die Vergabe öffentliche Aufträge, Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 24/1994
- 02 Verordnung der Landesregierung über die im Anwendungsbereich des Vergabegesetzes zu verwendenden Formulare, Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 25/1994
- 03 Verordnung der Landesregierung über die Liste der Berufsregister, Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 26/1994
- 04 Bundesgesetz, mit dem das Bundesvergabegesetz und das Ausländerbeschäftigungsgesetzes 1975 geändert werden, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 776/1996 Ausgabe am 30/12/1996
- 05 Landesgesetz vom 23/01/1997, mit dem das Landesgesetz über die Vergabe öffentlicher Aufträge geändert wird (O.ö. Vergabegesetz-Novelle 1997), Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 34/1997
- 06 Gesetz vom 22/04/1997 , mit dem das Kärntner Auftragsvergabegesetz und die Gemeindehaushaltsordnung geändert werden, Landesgesetzblatt für Kärnten Nr. 58/1997
- 07 Gesetz über die Vergabe von Aufträgen für Lieferungen, Bau- und Dienstleistungen (Wiener Landesvergabegesetz – WLVerG), Landesgesetzblatt für Wien, Nr. 36/1995
- 08 Burgenländisches Vergabegesetz, Landesgesetzblatt für das Burgenland, Nr. 1/1995
- 09 Kundmachung des Bundeskanzlers, mit der das Bundesvergabegesetz wiederverlautbar wird, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 56/1997 ausgegeben am 27/05/1997
- 10 Kundmachung der Landesregierung vom 08/07/1997, Zl. Verf-746/1/1997, mit der das Kärntner Auftragsvergabegesetz wiederverlautbart wird, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 65/1997 Herausgegeben am 22/07/1997
- 11 Gesetz vom 23/10/1997 über die Vergabe öffentlicher Aufträge (Landesvergabegesetz - LVerG) und zur Änderung des

- Kollegialorgane- Sitzungsentschädigungsgesetzes, Landesgesetzblatt für Salzburg, Nr.1/1998 ausgegeben am 30/01/1998
- 12 Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 23/12/1997 zur Durchführung des Landesvergabegesetzes für Vergaben über die Schwellenwerten (Landesvergabeverordnung – LVergV), Landesgesetzblatt für Salzburg, Nr. 10/1998 ausgegeben am 30/01/1998
- 13 Gesetz vom 11/12/1997 über die Vergabe von öffentliche Aufträgen in Tirol (Tiroler Vergabegesetz 1998), Landesgesetzblatt für Tirol, Nr. 17/1998 herausgegeben und versendet am 20/02/1998
- 14 Gesetz über die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergabegesetz), Landesgesetzblatt für Vorarlberg, Nr. 20/1998 herausgegeben und versendet am 17/02/1998
- 15 Burgenland Vergabegesetz, Landesgesetzblatt für das Burgenland, Nr. 1/1995
- 16 Verordnung der Landesregierung vom 23/06/1998, Zl. LAD-319/10/1998, mit der Durchführungsbestimmungen zum Kärntner Auftragsvergabegesetz 1997 erlassen werden, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 40/1998, herausgegeben am 14/07/1998
- 17 Gesetz vom 09/06/1998, mit dem Vorschriften über die Vergabe öffentlicher Aufträge erlassen werden (Steiermärkisches Vergabegesetz 1998 – StVergG), Landesgesetzblatt der Steiermark, Nr. 74/1998 ausgegeben und versendet am 18/09/1998

Belgia:

- 01 Arrêté royal du 10/01/1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services dans les secteurs de l'eau, de l'énergie, des transports et des télécommunications – Koninklijk besluit van 10/01/1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, energie, vervoer en telecommunicatie, Moniteur belge du 26/01/1996 Page 1644

Dania:

- 01 Lov nr. 1006 af 19/12/1992 om ændring af lov om Klagenævnet for udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber). Industrimin. j.nr. 90-46-21. Lovtidende A 1992 hæfte nr. 173 udgivet den 21/12/1992 s. 4621. TLOV
- 02 Lov nr. 344 af 06/06/1991 om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indløb i De Europæiske Fællesskaber). Industrimin., j.nr. 90-46-21. Lovtidende A hæfte 74 udgivet den 07/06/1991 s.1374. TLOV.
- 03 Bekendtgørelse nr. 558 af 24/06/1994 om udbud af bygge- og anlægsarbejder inden for vand- og energiforsyning samt transport- og telekommunikation i Det Europæiske Fællesskab. Boligmin., Bygge- og Boligstyr., 1.kt. j.nr. B1-6233-13. Lovtidende A 1994 hæfte nr. 106 udgivet den 30/06/1994 s. 2959. BBEK
- 04 Erhvervsministeriets lovbekendtgørelse nr. 1166 af 20/12/1995 af Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber). Erhvervsmin.j.nr. 2:710-1. Lovtidende A hæfte 208 udgivet den 30/12/1995 s.5957. TLOV.
- 05 Bekendtgørelse nr. 26 af 23/01/1996 om Klagenævnet for Udbud. Erhvervsmin., Konkurrenceord. j.nr. 2:710-1. Lovtidende A 1994 hæfte nr. 8 udgivet den 30/01/1996 s. 105. TBEK

Finlandia:

- 01 Laki julkisista hankinnoista/Lag om offentlig upphandling (1505/92) 23/12/1992
- 02 Landskapslag angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om offentlig upphandling (43/94) 14/05/1994
- 03 Landskapslag om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om offentlig upphandling (57/96) 16/08/1996
- 04 Landskapsförordning om offentlig upphandling (23/96) 27/02/1996
- 05 Laki julkisista hankinnoista annetun lain muuttamisesta/Lag om ändring av lagen om offentlig upphandling (1247/98) 19/12/1997

Francja:

- 01 Loi Numéro 93-1415 du 29/12/1993 relative aux recours en matière de passation de certains contrats de fournitures et de travaux dans les secteurs de l'eau, de l'énergie, des transports et des télécommunications, Journal Officiel du 01/01/1994 Page 10

Niemcy:

- 01 Gesetz zur Änderung des Rechtsgrundlagen für die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergaberechtsänderungsgesetz - VgRAG) vom 28/05/1998, Bundesgesetzblatt Teil I vom 02/09/1998 Seite 2512

Wielka Brytania:

- 01 The Utilities Supply and Works Contracts Regulations 1992, Statutory Instruments number 3279 of 1992
02 The Utilities Contracts Regulations 1996, Statutory Instruments number 2911 of 1996
03 The Utilities Contracts Regulations 1997, Legal Notice No. 30 of 1997, Gibraltar Gazette No. 2,968 of 20/03/1997

Grecja:

Brak danych

Irlandia:

Brak danych

Włochy:

Brak danych

Luksemburg:

- 01 Loi du 27/07/1997 relative à l'exécution en droit luxembourgeois de la Directive du Conseil No 92/13/CEE du 25/02/1992, portant coordination des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives à l'application des règles communautaires sur les procédures de passation des marchés des entités opérant dans les secteurs de l'eau, de l'énergie, des

transports et des télécommunications et modifiant la loi du 13/03/1993 relative à l'exécution en droit luxembourgeois de la Directive No 89/665 du Conseil du 21/12/1989 portant coordination des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives à l'application des procédures de recours en matière de marchés publics, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 55 du 08/08/1997 Page 1692

Holandia:

- 01 Artikelen 289 en volgende Wetboek Burgerlijke Rechtsvordering
- 02 Koninklijk Besluit van 18/09/1997 tot wijziging van het Besluit overheidsaanbestedingen en het Besluit aanbestedingen nutssector (uitvoering EEG-regelgeving), Staatsblad 1997, nr. 435
- 03 Beschikking van de Minister van Justitie van 30/09/1997, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van het Besluit aanbestedingen nutssector (Stb. 1994, 377), zoals dit laatstelijk is gewijzigd bij besluit van 18/09/1997, Stb. 435, Staatsblad 1997, nr. 437

Portugalia:**Brak danych****Hiszpania:**

- 01 Ley, n.ºmero 48/98, de 30/12/1998, sobre procedimientos de contratación en los sectores del agua, la energía, los transportes y las telecomunicaciones, por las que se incorporan al ordenamiento jurídico español las Directivas 93/38/CEE y 92/13/CEE, Boletín Oficial del Estado n.ºmero 313 de 31/12/1998 Página 44329 (Marginal 30153)

Szwecja:

- 01 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1995:704
- 02 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1993:1468
- 03 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1994:614

- 04 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1996:433
- 05 Lag om ändring i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1997:1068
- 06 Förordning om ändring i förordningen (1996:581) om tröskelvärdet enligt lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1998:59
- 07 Förordning om annonser vid offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1998:77
- 08 Förordning om tekniska specifikationer vid offentlig upphandling, Svensk författningssamling (SFS) 1998:78

ZAŁĄCZNIK NR 3 PRZYDATNE ADRESY INTERNETOWE

Urząd Zamówień Publicznych – <http://www.uzp.gov.pl>

SIMAP (strona poświęcona zamówieniom publicznym) – <http://>

Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich serii S –
<http://www.ted.eur-op.eu.int>

